

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die quarta Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

rios, quos nunc Brabantos dicimus, Comes fuerit. Obijt autem plenus virtutibus, & senecta à Deo instar auri mundana scoria emundatus, sub professione sancti Benedicti in Monte sancto, prope oppidum Amersfordiam anno salutis millesimo octauo. Sepultus in ecclesia Traiectensi, ait Heda, in parte meridionali. Cuius conuersatio qualis fuerit, per miracula ad eius sepulcrum ostensa crebrò innotuit.

Die quarta Maij.

De S. Monica, opinio Aroasiensium.

Ex Waltero, Priore Aroasia.

A Pud Ostia Tiberina, natale sanctæ Monica: cuius vita admiranda ex nono confessionis libro sancti Augustini episcopi colligitur. Celebre est autem hoc festum pridie conuersionis filij sui, quem prius mundo postea cælo peperit. Putant verò Aroasienses thesaurum hunc ad se delatum, quod testem habeant eius rei in manuscriptis codicibus Walterum sui loci Priorem, qui sacras reliquias se eò attulisse memorat. Scripti autem hæc est summa. Fulbertus abbas in Arogomantia misit me pro negotijs suis ad curiam domini Alexandri, quando imperium contra eum erat commotum. Cùm autem Ostiæ à Canonicis ad diuam Auream quærerem de sancta Monica, dicebant eam sepultam esse in portu in antiqua Ostia, & à se vocari Latina voce Primam, ab Augustino Græca voce Monicam. Quibus intellectis, sepulcrum quærere, & clam effringere, cogitau. Quod cùm frangerem, tanti odoris suauitate resperhi sumus, ac si omnium pigmentorum

mentorum genera sentiremus. Cùmque cogitarem caput cum minoribus tantum ossibus auferre, adiunxi aliud os, & sic singillatim omnia: quæ per diuersa pericula maris & terræ, tuli in Aroasiã, anno millesimo centesimo sexagesimo secundo, duodecimo Calendas Maij: vbi etiam miraculis sacra pignora claruerunt.

Obijcient fortassis contra hæc Romani: Maphæum Vegium Laudensem, Martini quinti datarium, suis impensis ex Ostia Monicam eò transfuisse, quodque apud Augustinenses in sacello diuæ Monicæ, cuius officium scripsit, sepulturam acceperit. Exstare desuper Apostolicam Martini bullam. Quibus ego, quòd nota & recepta sint, non reluctor: per me tamen licet Aroasiensibus, saluo vinculo pacis, in suo sensu abundare.

Fuit autem Aroasia, quæ est in finibus Atrebatum, viginti octo monasteriorum, quorum abates illuc quotannis conueniebant, primarium, sed bellorum iniuria pæne est destructum.

Sane inter Hybernos Laurentius sanctus Archiepiscopus Dublinensis, clericos sæculares, qui in ecclesia Dublinensi erant instituti Canonici, in regulares Canonicos ordinis Aroasiensis transformauit. Quod ad originem attinet, nominat Robertus, Sigeberti continuator, Cononem Apostolicum legatum inter eos religiosos qui eremiticam vitam ad truncum Berenger primò duxerunt, & Aroasiani ordinis auctores extiterunt. Onuphrius vocat eum domnum Cunonem Cardinalem Prænestinum.

a At Baronius ad Martyrol. die 5. Augusti, M. putat dici Monicam, quasi Monacham, voce per vulgarem usum nonnihil corrupta.